

[Hanne Reintoft.]

ministeren vil give et tilsagn om, at det bliver bragt i orden. Jeg håber, at der deri ligger en beklagelse af den overlast, disse mennesker faktisk har lidt, og jeg vil henstille, at man så måske i den samlede regering overvejer, at de forskellige ministerier hurtigst får taget sig af sagen. Det er snart 10 måneder, man har skyldt folk en rimelig lønregulering.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Må jeg sige, at der ligger ikke i min besvarelse en anerkendelse af, at det ensidigt skulle være ministeriernes eller lønningsministeriets skyld. Der er som bekendt to parter i enhver forhandling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gert Petersen* til statsministeren:

„Vil statsministeren — på baggrund af ombudsmandens redegørelse den 19. marts d. å. — forsikre folketinget om, at der ikke i forbindelse med oprettelse og drift af det såkaldte kommunikationsknudepunkt i Kejsergade er sket brud på grundlovens paragraf 72 eller andre af grundlovens forskrifter?“

Skriftlig begrundelse:

Under folketingsdebatten den 20. november 1969 var det ikke muligt at få en sådan forsikring fra forsvarsministeren, der blot henviste til, at det drejede sig om militære hemmeligheder. I sin redegørelse af 19. marts d. å. ytrer ombudsmanden sig heller ikke om denne side af sagen.

Om grundloven overholdes eller krænkes, kan imidlertid ikke betragtes som militær hemmelighed. Derfor søger jeg nu at få et svar fra statsministeren. Nærværende spørgsmål sigter ikke på at udforske militære hemmeligheder, men alene på at få opklaret, om grundlovens bestemmelser er respekteret.

Gert Petersen: Under debatten her i folketinget den 20. november 1969 stillede jeg til forsvarsministeren det spørgsmål, om grundloven var blevet krænket ved den såkaldte kommunikationsknudepunkts-virksomhed i Kejsergade. Jeg stillede spørgsmålet fire gange. De tre gange tav

forsvarsministeren, fjerde gang talte han for at fortælle mig, at spørgsmålet ikke ville blive besvaret.

Derefter stillede jeg et spørgsmål her i folketinget til statsministeren om, hvorvidt man ville lade hele denne sag undersøge, og statsministeren oplyste, at det var ham bekendt, at ombudsmanden overvejede at foretage en undersøgelse — ifølge ombudsmanden var det nu vist nok først næste dag igen, han begyndte at overveje det, men lad det være.

Undersøgelsen er nu sluttet fra ombudsmandens side. Han siger i redegørelsen, at han selv stillede de spørgsmål, han ville undersøge, de blev ikke formuleret udefra. Han har åbenbart ikke stillet sig spørgsmålet om, hvorvidt grundloven var blevet krænket. Vi har stadig væk ikke noget svar herpå, og derfor stiller jeg nu spørgsmålet til statsministeren.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): I den redegørelse af 19. marts 1970 fra folketingets ombudsmand, som hr. Gert Petersen henviser til, nævner ombudsmanden de samtaler, han har haft om sagen, og oplyser, at han under samtalerne har mødt ubetinget beredvillighed til at give oplysninger, der kunne være af betydning for sagen. Det er ombudsmandens bestemte opfattelse af samtalerne, at der ikke er givet urigtige oplysninger eller undladt at give oplysninger, der kunne være af betydning for sagen. Ombudsmanden er herefter kommet til det resultat, at der ikke er grundlag for at give pålæg eller udtale kritik over for nogen minister eller tjenestemand. Regeringen har for sit vedkommende taget denne vurdering til efterretning.

Gert Petersen: Statsministeren kunne jo også have svaret, at solen skinner udenfor. Jeg synes, det svar ville være lige så relevant. Jeg har her stillet et helt præcist spørgsmål. Dette spørgsmål er ikke nogen snagen i militære hemmeligheder eller forsøg på at udforske militære hemmeligheder, det er et spørgsmål om, hvorvidt statsministeren kan forsikre dette ting, at den grundlov, som dette tings medlemmer har skrevet under på at holde, ikke er blevet krænket i forbindelse med Kejsergadefunktionen. Det kan besvares med et ja eller et nej. Hvis